ÉLESBEN - KODÁLY 132

A KÓTA ÉS A ZENEAKADÉMIA KÖZÖS HANGVERSENYE

Megtisztelő feladat egy pályakezdőnek a nagy hagyománnyal rendelkező Kodály születésnapi koncertről beszámolót írni. Egyúttal nagy felelősséggel is jár, hiszen bármit is mond a kritikus, sok mindent mérlegelnie kell - akár véleményét, akár az írás stílusát illetően -, hogy az előtte járóknak a nyomába léphessen.

Vajon miért ***Élesben*** a koncert neve - tűnődtem -, és csak utólag derült ki számomra, hogy egy háromrészes bérletsorozat elnevezése ez a cím. (Az angol párhuzamos cím - ***On the spot*** - ismerős lehet az angolul nem tudó magyar tévénézők számára is az "éles" helyzeteket bemutató riportokból.) Végül a Zeneakadémia honlapján találtam meg a választ: "A zeneakadémista diákok szűk körű tanszaki- és vizsgakoncertek végeláthatatlan sorát adják minden tanévben, a bontakozó tehetségek és mestereik közös fellépése azonban ritkaságszámba megy. A Zeneakadémián folyó, méltán világhírű oktatás, s a tehetség-formálás aktív részese lehet tehát az Élesben-estekre jegyet váltó néző."

A koncerten Kodály Zoltánné Péczely Sarolta asszony és dr. Vigh Andrea, a Zeneművészeti Egyetem rektora is jelen volt. Köszöntőt dr. Mindszenty Zsuzsánna Liszt-díjas karnagy, a KÓTA elnöke mondott.

Először a zuglói Hunyadi János Általános Iskola Nagykórusának műsorát hallhatta a publikum, mely a ***Nagyszalontai köszöntő***ből, a ***Lengyel László***ból, valamint a ***Karácsonyi pásztortánc***ból állt. A kórus vezetője Igaliné Büttner Hedvig, akinek a keze alatt tisztán és határozottan csendültek fel a zsenge gyermekhangok. A ***Lengyel László***ban a németeket megjelenítő alt szólamot a karvezető kissé távolabb állította a magyarok szerepét betöltő felső szólamoktól, kiemelve ezzel is az eredeti népi játék felelgetős szerkezetét. A ***Karácsonyi pásztortánc***ban közreműködő fuvolista játéka megnyerő volt, neve sajnos nem szerepelt a kiosztott műsorfüzetben.

A következő együttes a Budapesti Ifjúsági Kórus volt, akiket 1996-tól Gerenday Ágnes vezényel. A kórus elődjét 1950-ben alapították, jelenlegi nevét 1990 óta használja. Műsorukon szintén három Kodály-darab szerepelt: ***Székely keserves***, ***Új esztendőt köszöntő***, ***Szép könyörgés***. Az Új esztendőt köszöntő eredetileg gyermekhangokra íródott (1929), a Kodály által készített vegyeskari átirat körülbelül harminc évvel későbbi. Furcsának találtam, hogy a darabok előtt a karvezető asszony mindig odasétált a zongorához, hogy megadja a hangot; egy kissé megakasztotta ez a koncert lendületét. Érdekes volt látni, hogy az "ifjúsági" kórus tagjai között vannak ifjak és - ahogyan honlapjuk mondja - "korábban születettek". Szép dolognak tartom, hogy Kodály zenéjével őrzik és ápolják fiatalságukat.

A szünet előtt az Artisjus-különdíjas debreceni Kölcsey Kórus következett, akik a következő műveket énekelték: ***A 150. genfi zsoltár***, ***Chi d'amor sente*** (a harmadik olasz madrigál), ***Fancy, Vejnemöjnen muzsikál***. Vezetőjük Tamási László Liszt-díjas karnagy, zongorán közreműködött Duffek Mihály. Szokatlan volt, de a minden számában más nép kultúrájához kötődő darabokból összeállított műsoruk

koncepciójába jól illett, hogy a Zsoltárt az eredeti francia szöveggel énekelték. (Persze logikus lett volna, ha a Kalevala-jelenetet is az eredeti, finn nyelven adják elő - ha egyáltalán van ilyen változat.) Mikor a közönség jól nevelten tapsolni akart a ***Fancy*** után, a karnagy - más előadói elképzelése lévén - leintette a publikumot, majd intett a zongorakísérőnek, hogy "csapjon a húrok közé".

A szünet után a Zeneakadémia Szimfonikus Zenekara és Alma Mater Kórusa (karigazgató: Somos Csaba), valamint a Budapesti Ifjúsági Kórus (karigazgató a már említett Gerenday Ágnes) közreműködésével hangzott el Kodály Zoltán ***Psalmus Hungaricus***a. A Liszt- és Kossuth-díjas Medveczky Ádám vezényelt és a hasonló díjakkal bíró Kiss B. Attila énekelte a híres tenor szólót. Ebben a produkcióban valósult meg az Élesben program célkitűzése, lévén, hogy az említett két művész a Zeneakadémia tanára. Felemelő volt hallani ezt a monumentális művet élőben. A hatalmas méretű egyesített kórus, az egész színpadot elfoglaló zenekar, a neves művészek, Kodály zseniális kompozíciója, a 16. századi magyar irodalom remeke, a magyar múltat és a humanista értékeket megelevenítő zenei élmény - jelzők csupán, melyek csak körülírják a látottakat és hallottakat, de lényegét megragadni nem tudják.

Sipos Soma Mihály